

Р Е Ш Е Н И Е

№ 20

град Перник, 17 февруари 2011 година

В И М Е Т О    Н А    Н А Р О Д А

Административен съд, град Перник, първи касационен състав,  
в открито съдебно заседание на двадесет и шести януари, две  
хиляди и единадесета година в състав:

|              |                  |
|--------------|------------------|
| ПРЕДСЕДАТЕЛ: | Игнат Георгиев   |
| ЧЛЕНОВЕ:     | 1.Стефан Станчев |
|              | 2.Емилия Иванова |

При секретаря Т. Маринкоза и с участието на прокурор  
Стефанова, като разгледа докладваното от председателя Георгиев  
КНАХД № 202/2010 г., за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на глава XII от  
Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба на С.Р.А. \*\*\* и с ЕГН:  
\*\*\*\*\*, против решение №694/19.11.2010 г. постановено по  
н.а.х.д.№931 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно  
постановление №152 от 02.06.2010 г., издадено от Началник на  
сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, в частта, с която на  
жалбоподателя, за нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП и на  
основание чл . 182,ал.1,т.4от ЗДвИ, са наложени следните  
административни наказания: "глоба" в размер на 150 лв. и  
"лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1(един} месец.  
Нарушителят е наказан още и за това, че управлява МПС без  
предпазен колан с глоба в размер на 50 лв. на основание чл.  
183, ал. 4, т. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се излагат аргументи за  
незаконосъобразност, неправилност и необоснованост на така  
постановеното решение, като постановено при съществено  
нарушение на процесуални правила. Бъз основа на посочените  
касационни основания е направено искане Административен съд-  
Перник да отмени обжалваното решение и да се произнесе по  
същество, като отмени изцяло процесното наказателно  
постановление.

Касационният жалбоподател, редовно призован се явява в  
съдебно заседание. Заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, ОД на МВР- Перник, редовно призван, не се явява, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Окръжна прокуратура- Перник, чрез прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е неоснователна, тъй като решението на първоинстанционния съд с правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се и дължи нейното разглеждане по същество.

Административен съд- Перник, като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл. 217 и следващите от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

На първо място, относно искането за отмяна изцяло на НП, и в частта, с която е наложена глоба от 50 лв. въпросът не може да бъде обсъждан нито от първа та, нито от настоящата инстанция, тъй като в тази си част, като необжалваемо съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 5 { сега 15) от ЗДвП, НП е влязло в сила,

Във връзка с останалата част от жалбата:

Районният съд е възприел фактическата обстановка по делото, от данните внесени чрез: АУАН и издаденото въз основа на него НП; възражение от жалбоподателя до административнонаказващия орган срещу АУАН; справка от инспектор Слави Георгиев по повод направеното възражение; издаденото НП; заповед на министъра на вътрешните работи за определяне на държавни служители от МВР, които да извършват контролна к административнонаказателна дейност по ЗДвП; разпечатка-отчет от дата 01.06.2010 г. от техническо средство "Радар- ТК4" №329р за регистрирано на 24.01.2010 г. в 10.39 ъ нарушение.

Въз основа на събраните по делото доказателства и след техния анализ районният съд е намерил за безспорно установено, че на 24.01.2010 г. в 10.39 ч. в гр. Перник жалбоподателят, като водач на МПС се е движел със скорост от 83 1оп/ъ. при ограничение на скоростта за населено място от 50 1ап/11. Нарушението е установено с техническо средство Трафик Радар ТК40.Вследствие това, на нарушителя е съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното ИП.

При така установената от фактическа страна, на база на представените и събрани по делото доказателства, Районен съд- Перник е приел, че последните изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства. Поради тези съображения констатираното в АУАН нарушение на ЗДвП е прието за безспорно установено, а издаденото въз основа на него НП е потвърдено като правилно и законосъобразно, относно установяването и описанието на вмененото на жалбоподателя административно нарушение.

Настоящият съдебен състав не споделя правните изводи на Районен съд- Перник и в този смисъл смята касационната жалба за основателна.

В преценката си дали да издаде наказателно постановление административнонаказващият орган се основава на фактическите констатации в акта за установяване на административно нарушение, които при условията на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и в рамките на производството по налагане на административни наказания се считат за верни до доказване на противното. В производството пред съда обаче, тежестта на доказване е за административнонаказващия орган, за обвинението. Той трябва да докаже всички обстоятелства, защото пред съда АУАН и НП нямат презумптивна доказателствена стойност. В този смисъл съдът е длъжен, разглеждайки делото по същество, да установи чрез допустимите от закона доказателства извършено ли е административно нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че в производството по издаване на НП, а и пред първата инстанция, не са събрани достатъчно категорични доказателства, които да установяват по безспорен начин извършването на нарушението. Първоинстанционният съд не е издирил, за да обсъди в съвкупност, всички относими към делото доказателства и така се е произнесъл само въз основа на направените в АУАН и издаденото въз основа на него НП, констатации. Така въпреки, че няма касационно основание, като „непълнота на доказателствения материал“, е допуснато обаче съществено процесуално нарушение, като не е спазено правилото на чл. 107, ал. 2 от НПК, а нужда от прилагане принципите на служебното начало в случая е била налице. Мотивите за това са следните:

На първо място НП е издадено в преклузивния шестмесечен срок по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, но при прекомерно несъобразяване с правилото на чл. 52, ал. 1 от ЗАНН, съдържащо задължение за административнонаказващия орган да се произнесе в едномесечен срок от получаване на преписката. Независимо, че така указаният срок е инструктивен и не преклудира правото административния орган да се произнесе, това не означава, че не трябва да бъде спазван без наличие на основателни причини за това. Защото е указгш в полза на лицето, на което е вменено нарушението от гледна точка на бързина в процеса на доказване, с цел гарантиране правото му на защита. Още повече, че след направеното в срок от страна на жалбоподателя възражение, в представената пред съда преписка не се съдържат доказателства за проведено пред административнонаказващия орган разследване, за проверка законосъобразността на съставения АУАН. Единствено е налице обяснение от инсп. Слави Лазов, от сектор „ПП“, от дата 01.06.2010 г. по повод направеното на 26.01.2010 г. възражение. Важно е да се отбележи обаче, че този служител няма никакво отношение към конкретния случай, а обяснения от актосъставителя и свидетеля по акта на са събрани. Липсват

доказателства разследването да е възложено на лазов по правилата на чл.52 ал. 4 от ЗАНН. В този смисъл правилото, че НП се издава след проверка за законосъобразност на АУАН не е спазено, а наказващият орган се възползвал само от разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Така представената като доказателство за проведено разследване :„справка“, настоящият съдебен състав не смята за убедително. Обяснения от актосъставителя и свидетеля по акта са дадени чак в хода на съдебното следствие пред районния съд на 19 октомври 2010 г. – близо осем месеца след установяване на нарушението.

На следващо място съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 7 от ЗДвП „изготвените с технически средства или системи, заснемащи или записващи датата и точния час на нарушението... разпечатки са годно веществено доказателствено средство в административнонаказателния процес". Представената пред въззивната инстанция разпечатка от радара съдържа регистрирана на посочената в АУАН дата и час, скорост от 83 кт/б. Тази й доказателствена стойност обаче, би могла да има своята сила, първо ако беше надлежно заверена от органа, който я е издал, и заедно с това – второ, ако данните от нея се припокриваха в пълна степен с описаното в АУАН и НП по отношение идентификацията на техническото средство, с което е установено нарушението. В АУАН е описано техническо средство Трафик Радар ТК4В №329, а в НП – Трафик Радар ТК4 №329. Това не би било от толкова съществено процесуално значение, ако и разпечатката, дори и в този и вид, доколкото е годно веществено доказателствено средство (настоящият състав не я цени като такова), беше от Трафик Радар ТК4П №329. Във връзка с това противоречие районният съд не е събрал доказателства, по повод съмнения наведени от нарушителя, че нарушението е установено с годно техническо средство с инв. номер 329. От кой тип е: ТР4 или ТР4В, и минало ли е последваща проверка за техническа пригодност, извършена от оправомощена лаборатория. Така не може да бъде установено на въпросната дата с кой от скоростомерите е работено и бил ли е той технически годен, да установява нарушения, свързани с превишаване на скоростта. От приложените като доказателства пред настоящата инстанция АУАН №151 и N'152 (поел.-част от настоящото производство) е видно, че и в двата случая е описан радар ТК4В, от което следва, че по – вероятно това е бил радарът, използван във въпросния ден. Това обстоятелство обаче не е безспорно установено, а е важно, защото е част от процеса по установяване на нарушенията по ЗДвП, свързани с превишаване на скоростта. Единствения начин, по който могат да бъдат фиксирани стойностите на скоростта на движение на МПС-та е скоростомер. И в тази връзка той е изключително важна част от процеса на доказване. И ако в производството пред административнонаказващия орган доказването е в тежест на нарушителя, но при законосъобразно провеждане на разследването по чл.52 ал. 4 от ЗАНН, то пред съда доказателствената тежест е за административния орган, със служебното съдействие на съда. Пред първата инстанция безспорни доказателства в тази посока не са събрани. Нередовност в АУАН може да бъде преодоляна, при определени условия, но НП не може да се санмра по подобен начин. Още повече, че в настоящия случай, при наличие за съмнения относно техническото средство, с което е установено нарушението, е възможно и АУАН да не би могъл да бъде заздравен. Тъй като е възможно самото нарушение да не е установено безспорно.Тъй

като е възможно радарът да не е минал задължителната годишна последваща проверка.

Мотивиран така, настоящият съдебен състав намира, че в административното производство по издаване на НП, а така също и в производството пред съда, не са събрани достатъчно и категорични доказателства, които да установяват факта на извършване на нарушението. Наказателното постановление следва да бъде отменено, тъй като не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, досежно доказателствата. Поради това решението на Районен съд- Перник като неправилно и незаконосъобразно следва да бъде отменено.

По изложените съображения, Административен съд- Перник

#### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №694/19.11.2010 г. постановено по н,а.х.д.№931 по описа за 2010 г. на Районен съд- Перник, в частта с която е потвърдено наказателно постановление №152 от 02.06.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник за извършено нарушение по чл.21 ал.1 от ЗАНН, като вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №152 от 02.06.2010 г., издадено от Началник на сектор "ПП" към ОД на МВР- Перник, в частта, с която на С.Р.А., за нарушение по чл.21,ал.1 от ЗДвП и на основание чл. 182,ал.1,т.4 от ЗДвП, са наложени административни наказания "глоба" в размер на 150 лв., и "лишаване от право" да управлява МПС за срок от 1(един) месец.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

Членове: /п/